

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

พ.ศ.

หลักการ
ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

เหตุผล

เนื่องจากเป็นที่ยอมรับโดยสากลว่าการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ อันได้แก่ งานวิจัย งานทดสอบ งานผลิตชีววัตถุ หรืองานสอน ที่กระทำต่อสัตว์ รวมถึงการตัดแปลงพันธุกรรมสัตว์ การทำสำเนาสัตว์ เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อการสร้างองค์ความรู้และทักษะ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และสัตว์ ในขณะเดียวกัน การเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์นั้นต้องยึดหลักคุณธรรม หลักจรรยาบรรณ ต้องคำนึงถึงสิทธิและสวัสดิภาพสัตว์ ไม่นำสัตว์มาใช้ในงานทางวิทยาศาสตร์อย่างพร่ำเพรื่อโดยไม่มีเหตุผลจำเป็น และต้องไม่ทำให้สัตว์ได้รับความเจ็บปวดทรมาน หรือพิการ และยังคงคำนึงถึงสุขภาพของสัตว์ สุขภาพของผู้เลี้ยงสัตว์และผู้ใช้สัตว์ การแพร่กระจายของเชื้อโรคและสารพิษที่นำมาใช้กับสัตว์และมลพิษซึ่งเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน และสภาพแวดล้อมภายนอกบริเวณเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดแปลงสารพันธุกรรมสัตว์ และการทำสำเนาสัตว์ ด้วย

หากมีการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์โดยไม่จัดการเลี้ยงและการใช้สัตว์ให้สัตว์ได้อยู่ดี กินดี มีสุขภาพดี และยึดถือตามหลักวิชาการแล้ว นอกจากจะเป็นผลเสียต่อสุขภาพของสัตว์ และอาจทำให้สัตว์เจ็บปวด หรือพิการ เป็นผลเสียต่อสุขภาพของบุคลากรผู้เลี้ยงและผู้ใช้สัตว์ เกิดการระบาดของโรค เกิดการแพร่กระจายของสารพิษ เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ และการค้าระหว่างประเทศ และยังส่งผลกระทบต่อความแม่นยำของผลงานและคุณภาพของผลผลิต อีกด้วย นอกจากนี้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบันมีความก้าวหน้าไปมาก เช่น ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการตัดแต่งสารพันธุกรรมของสัตว์ การทำสำเนาสัตว์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้อาจทำให้สัตว์ที่เกิดขึ้นใหม่พิการ หรือได้รับความทุกข์ทรมาน หรือมีพฤติกรรมที่ปรวนแปรเป็นอันตรายต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการกำกับดูแลที่ชัดเจน

ดังนั้นการกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ในประเทศไทยให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณและกฎหมายจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและคุณภาพของผลผลิตที่แข่งขันได้กับนานาชาติ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน เพื่อป้องกันไม่ให้ประเทศคู่ค้าในเวทีโลกนำมาใช้เป็นสาเหตุของการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพื่อความปลอดภัยของชีวิตมนุษย์และสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ความเห็น

ร่าง

พระราชบัญญัติการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

พ.ศ.

.....
.....
.....

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีพระราชบัญญัติการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ.

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สิ่งมีชีวิตที่มีกระดูกสันหลังที่ไม่ใช่มนุษย์ รวมถึงตัวอ่อนของสิ่งมีชีวิตนั้นและสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง ยกเว้นไข่ที่ได้รับการผสมแล้วแต่ยังไม่เป็นตัวอ่อน

“ตัวอ่อน” หมายความว่า สิ่งมีชีวิตที่เกิดขึ้นหลังจากไข่ได้รับการผสมกับเชื้อสุมิจิ หรือเกิดจากการทำสำเนาสัตว์ (cloning) จนผ่านระยะเวลาที่มีการเจริญเติบโตจนถึงครั้งหนึ่งของระยะเวลาการตั้งท้องหรือการฟักตัวของไข่ แล้วแต่ชนิดของสัตว์

“สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์” หมายความว่า สัตว์ที่เพาะขยายพันธุ์ เลี้ยง หรือใช้เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“งานทางวิทยาศาสตร์” หมายความว่า งานวิจัย งานทดสอบ งานผลิตชีววัตถุ งานสอน หรืองานทดลองที่กระทำต่อสัตว์ รวมถึงการตัดแปลงพันธุกรรมสัตว์ การทำสำเนาสัตว์

“การตัดแปลงพันธุกรรมสัตว์” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรหัสสารพันธุกรรมในเซลล์ของสัตว์

“การทำสำเนาสัตว์ (cloning)” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่ทำให้เซลล์ของสัตว์ ซึ่งไม่ใช่เซลล์สืบพันธุ์พัฒนาเพิ่มจำนวนขึ้นเป็นตัวอ่อนหรือเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของอวัยวะต่อไป โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรหัสพันธุกรรมไปจากเดิม

“การทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำการหรืองดเว้นกระทำการ ที่ทำให้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ได้รับความทุกข์ทรมาน

ความเห็น

“ความทุกข์ทรมาน” หมายความว่า ผลที่เกิดขึ้นต่อร่างกาย หรือจิตใจของสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ไม่ว่าจะโดยตรง หรือโดยทางอ้อม ทำให้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ได้รับความเครียด ความเจ็บปวด ความกลัว หรือทุพพลภาพ

“การจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การจัดการให้สัตว์ได้รับการดูแลให้อยู่ดี กินดี มีสุขภาพดีเหมาะสมตามความจำเป็นกับชนิดและสายพันธุ์ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า จรรยาบรรณการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนที่มีการเลี้ยง การใช้ การผลิต และ/หรือ บริการสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“คณะกรรมการกลาง” หมายความว่า คณะกรรมการกลางเพื่อกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง รวมถึงกฎกระทรวงยกเว้นและกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ออกระเบียบ ออกประกาศ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ความเห็น

หมวด ๑

คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

ความเห็น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการ เรียกว่า “คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์” ประกอบด้วย รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติเป็นประธาน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือผู้แทน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี และเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้เลขานุการคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มตามจำนวนที่เห็นสมควร

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับงานทางวิทยาศาสตร์ สัตว์ทดลอง หรือการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์สามคน และผู้แทนจากภาคธุรกิจเอกชนสามคน

คุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ และวิธีการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ให้คณะกรรมการชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่รักษาการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตามมาตรา ๗ แล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดการประชุมสองครั้งติดต่อกันโดยไม่แจ้ง
- (๖) ได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลือไม่เกินเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน มีวาระเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนดำรงตำแหน่งแทน

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการต้องประชุมอย่างน้อยปีละสองครั้ง
การประชุมของคณะกรรมการจะต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง
หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่
ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุม เลือกกรรมการ
คนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีหนึ่ง
เสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมใน
เรื่องใด กรรมการผู้นั้นต้องแจ้งให้ประธานรับทราบ ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้น
ลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการดำเนินงานพัฒนาการเลียงและการใช้สัตว์
เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

(๒) ให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ
ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดนโยบายในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง
เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเลียง
และการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ และนโยบายการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้
เลียง ผู้ใช้ และหน่วยงานที่เลียงและใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ปฏิบัติได้อย่าง
ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้ข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีด้านงบประมาณเพื่อดำเนินการตาม
นโยบายที่กำหนด

(๕) ให้ข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุง
พระราชบัญญัติการเลียงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมี
อำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติการตามที่
คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือ คณะทำงาน ให้นำมาตรา ๑๐
วรรคสองและมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ความเห็น

หมวด ๒

คณะกรรมการกลางเพื่อกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

ความเห็น

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการกลาง เรียกว่า “คณะกรรมการกลางเพื่อกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์” ประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติเป็นประธาน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้แทน อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้แทน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือผู้แทน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชหรือผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้เลขานุการคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มตามจำนวนที่เห็นสมควร

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับ งานทางวิทยาศาสตร์ สัตว์ทดลอง หรือการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์สามคน และผู้แทนจากภาคธุรกิจเอกชนสามคน

คุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ และวิธีการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการกลางให้นำมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ยกเว้น มาตรา ๙ (๗) และมาตรา ๙ วรรคสอง ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการกลางให้นำมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ให้เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสอดคล้องกับจรรยาบรรณ

(๒) กำหนดจรรยาบรรณและแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เลี้ยง ผู้ใช้ และหน่วยงานที่เลี้ยงและใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติ

(๓) เสนอต่อคณะกรรมการ เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) พิจารณารายงานที่สำนักงานพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์เสนอตามมาตรา ๒๒

(๖) กำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานฯ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำหนดวิธีการปฏิบัติในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเลี้ยง

และการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ และกำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เลียง ผู้ใช้สัตว์ และหน่วยงานที่เลียงและใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ปฏิบัติได้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญและแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการกลาง หรือตามที่คณะกรรมการ มอบหมาย

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการกลางมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติตามที่ คณะกรรมการกลางมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือ คณะทำงาน ให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

สำนักงานพัฒนาการเลียงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

มาตรา ๑๙ ให้มีสำนักงานเรียกว่า “สำนักงานพัฒนาการเลียงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์” ขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงาน

ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการและเลขานุการของคณะกรรมการ คณะกรรมการกลาง อนุกรรมการ และ คณะทำงาน เพื่อการบริหารจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ดำเนินการออกใบอนุญาต ต่อใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ดำเนินการอนุญาตให้มีการนำเข้า นำออก หรือนำผ่าน ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนางานทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

(๖) จัดทำฐานข้อมูล การประชาสัมพันธ์ การฝึกอบรม การสร้างเครือข่าย และดำเนินงานพัฒนาอย่างครบวงจร ในกิจการงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำกับดูแลการเลียงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณการใช้สัตว์และพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการกลางมอบหมาย

ความเห็น

หมวด ๔

การดำเนินการเกี่ยวกับการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

มาตรา ๒๐ ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้ ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

- (๑) การเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์
- (๒) การขนส่งและเคลื่อนย้ายสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์
- (๓) การทำให้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ตายอย่างสงบ
- (๔) การเก็บรักษาซากสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์
- (๕) การกำจัดและการทำลายซากสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ขยะและสิ่งปฏิกูล

การดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องมีการจัดสวัสดิภาพสัตว์และไม่เป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่จำเป็น

ผู้ดำเนินการตาม (๒) ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน ตามระเบียบและวิธีการที่สำนักงานกำหนด

ความเห็น

หมวด ๕

การควบคุมการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

ส่วนที่ ๑

ประเภท และอายุใบอนุญาต

มาตรา ๒๑ ผู้ใดประสงค์จะทำการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ การสืบสายพันธุ์ พัฒนาสายพันธุ์ คัดแปลงสายพันธุ์ เพาะขยายพันธุ์ และบริการสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ต้องมีใบอนุญาต และต้องมีการจัดสวัสดิภาพสัตว์และไม่เป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่จำเป็น

ใบอนุญาตในการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ มีดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตสถานที่เลี้ยงและใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์
- (๒) ใบอนุญาตสืบสายพันธุ์ พัฒนาสายพันธุ์ คัดแปลงสายพันธุ์ เพาะขยายพันธุ์ และบริการสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์
- (๓) ใบอนุญาตผู้ใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์
- (๔) ใบอนุญาตผู้เลี้ยงสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์
- (๕) ใบอนุญาตประเภทอื่นและอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตตามวรรคสอง (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้มีอายุสามปี นับแต่วันออกใบอนุญาต

ใบอนุญาตตามวรรคสอง (๑) ให้หมายความรวมถึง สถานที่เลี้ยงหรือใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์อย่างใดอย่างหนึ่งด้วย

แบบคำขอและใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ความเห็น

ส่วนที่ ๒
ผู้ได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตสถานที่เลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ตามมาตรา ๒๑ (๑) ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาโครงการ และกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

คุณสมบัติ องค์ประกอบและจำนวน ของคณะกรรมการกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ และการพิจารณา การกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ มีหน้าที่จัดทำรายงานการประชุมประจำเดือน ส่งให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดส่งรายงานการประชุมประจำเดือนของคณะกรรมการกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ และรายงานข้อมูลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ให้สำนักงานเป็นประจำทุกหกเดือนเพื่อรายงานให้คณะกรรมการกลางทราบ

มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ต้องเสนอโครงการให้คณะกรรมการกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจึงจะดำเนินการได้

มาตรา ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ รายใดประสงค์จะทำการตัดแปลงพันธุ์กรรม การทำสำเนาสัตว์หรืออวัยวะใด ๆ ของสัตว์ ต้องเสนอโครงการที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการกำกับดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ให้แก่คณะกรรมการกลางพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจึงดำเนินการได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้เสนอโครงการตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานการดำเนินงานตามโครงการให้คณะกรรมการกลางทราบทุกหกเดือน

ความเห็น

ส่วนที่ ๓

การขอ การออก และการต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตในการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่อ งานทางวิทยาศาสตร์ตามมาตรา ๒๑ ต้องขอรับใบอนุญาต จากผู้อนุญาต

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต การขออนุญาต และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนดใน กฎกระทรวง

ทั้งนี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคสอง ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ การพิจารณาคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาต จะต้องดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน หกสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขออนุญาตซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วน และถ้า มิได้แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอและผู้อนุญาตต้องออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำ ขอนั้น

ในกรณีมีเหตุจำเป็น ผู้อนุญาตไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน โดยต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละ ครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้ นั้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตใช้ได้เฉพาะผู้ได้รับอนุญาตเท่านั้น

ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๑ ให้แจ้งคำสั่งไม่อนุญาตเป็น หนังสือ พร้อมแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ให้แก่ผู้ขออนุญาตทราบ ภายในสิบห้าวัน นับแต่ วันมีคำสั่งไม่อนุญาต

มาตรา ๒๗ ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วจะประกอบกิจการ ต่อไปได้ จนกว่าผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือไม่ อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุ ใบอนุญาตแล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกลาง ภายใน สามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกลางให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาต ตามพระราชบัญญัตินั้นนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ในวันหยุดราชการ หรือนอกเวลา ราชการ ให้ผู้นั้นรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงาน ดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจ่ายค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนด

ความเห็น

ส่วนที่ ๔

การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๐ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ ผ่าฝืนข้อกำหนด หลักเกณฑ์ หรือ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตหรือผู้ที่ผู้อนุญาตมอบหมาย ตักเตือนเป็นหนังสือพร้อมกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติ หากผู้ได้รับใบอนุญาต ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว และได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อีก ภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตหรือผู้ที่ผู้อนุญาตมอบหมาย มีคำสั่งตักเตือนเป็นหนังสือพร้อมกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้อนุญาตหรือผู้ที่ผู้อนุญาตมอบหมาย มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรืออยู่ในระหว่างรอการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกลางห้ามมิให้ผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ดำเนินการหรือประกอบการตามใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาตต้องรับผิดชอบดูแลสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ หรือให้ผู้อนุญาตมอบหมายให้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องอยู่ในความดูแลของผู้ที่เหมาะสมเป็นการชั่วคราว โดย ผู้รับใบอนุญาตต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตอาจอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ต่อคณะกรรมการกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกลางให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๒ ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต อาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตใหม่ได้ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นครั้งที่สอง ให้ถือว่าขาดคุณสมบัติ

ความเห็น

หมวด ๖

การอนุญาต นำเข้า นำออก หรือนำผ่าน

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ซากสัตว์หรือสิ่งใด ๆ ที่ออกจากตัวสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ หรือชิ้นส่วนของสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ให้ขอรับใบอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต

การนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

แบบคำขอและใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดประสงค์จะนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ซากสัตว์หรือสิ่งใด ๆ ที่ออกจากตัวสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ หรือชิ้นส่วนของสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ให้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรตามคำที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ความเห็น

หมวด ๗

ค่าธรรมเนียม

มาตรา ๓๕ ในการออกใบอนุญาต ต่ออายุใบอนุญาต หรือออกใบแทนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งไม่เกินอัตราที่กำหนดท้ายพระราชบัญญัตินี้ เมื่อผู้อนุญาตได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตแล้วเห็นว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดแล้ว ให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอใบอนุญาต เมื่อผู้ขอใบอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว

มาตรา ๓๖ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตตามหมวด ๕ และการขออนุญาตตามหมวด ๖ ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการเพื่อการออกใบอนุญาต และการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ซากสัตว์หรือสิ่งใด ๆ ที่ออกจากตัวสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ หรือชิ้นส่วนของสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์เข้า ออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ความเห็น

หมวด ๘
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่เลี้ยงและใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ในเวลาทำการของสถานทีนั้นเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า จะมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานทีนั้นเพื่อตรวจค้นเอกสาร หรือสัตว์ หรือวัตถุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หากเน้นเข้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือวัตถุดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม
- (๓) ยึด आयัดเอกสาร สัตว์ หรือวัตถุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ออกหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของสถานที ยานพาหนะ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๘ เมื่อมีการยึด आयัดสัตว์ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้เป็นเจ้าของสัตว์รับผิดชอบเลี้ยงดูแลสัตว์นั้น หรือ มอบให้ผู้อื่นดูแล จนกว่าจะสิ้นสุดการพิจารณาคดี

ทั้งนี้ในการดูแลสัตว์นั้นให้กระทำตามความเหมาะสมและความจำเป็น หากจำต้องทำให้สัตว์นั้นตาย ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ผู้เป็นเจ้าของสัตว์รับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจนสิ้นสุดการพิจารณาคดี

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเข้าปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการกลางแต่งตั้งขึ้น และต้องจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการกลางภายในหนึ่งสัปดาห์

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ความเห็น

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง(๔) หรือไม่อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคสี่ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคล หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นคนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๘ ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับหรือโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันแล้ว ให้คดีอาญาเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การเปรียบเทียบคดีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความเห็น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๔ ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๒๑ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ยื่นขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาต หรือยังไม่พ้นระยะเวลาให้ยื่นขอใบอนุญาต มิให้ถือว่าเป็นผู้ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีจรรยาบรรณ ตามมาตรา ๑๗(๒) ออกมาใช้บังคับ ให้ผู้รับใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. นี้ หรือผู้ประกอบกิจการที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๔ ปฏิบัติตาม จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ที่ออกโดย สภาวิจัยแห่งชาติ

มาตรา ๕๑ ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ และคณะกรรมการกลาง ให้คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อพัฒนางานเลี้ยงและใช้สัตว์เพื่องานวิจัย งานทดสอบ งานผลิตชีววัตถุ และงานสอน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะกรรมการกลางตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ และคณะกรรมการกลาง

มาตรา ๕๒ ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการกำหนดให้มี สำนักงานพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ไว้ในโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ทำหน้าที่สำนักงานและให้แต่งตั้งบุคคลปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการกำหนดให้มีสำนักงานพัฒนาการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ไว้ในโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ความเห็น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียมการขอใบอนุญาตในการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

	ความถี่
(๑) ใบอนุญาตสถานที่เลี้ยงและใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์	๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตสืบสายพันธุ์ พัฒนาสายพันธุ์ ดัดแปลงสายพันธุ์ เพาะขยายพันธุ์ และบริการสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์	๒๐,๐๐๐.๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตผู้ใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์	๒,๐๐๐.๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตผู้เลี้ยงสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์	๑,๐๐๐.๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตนำเข้า นำออก หรือผ่าน สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ซากหรือสิ่งท้ออกจากตัวสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ หรือชิ้นส่วนของสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์	๑,๐๐๐.๐๐ บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	๕๐๐.๐๐ บาท
(๗) ใบอนุญาตประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท
